

Ἡ ἀρχή μου εἶναι, νὰ μὴ ἔχω κίμμειαν ἀρχήν·

ΔΙΑΡΚΕΣ

Ο ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΕΡΒΕΡΗΣ

εἶνε ὁ μόνος συντάχτης τοῦ ΠΑΛΗΑΝΘΡΩΠΟΥ καὶ σ' αὐτόν πρέπει νὰ στέλνονται οὔλα τὰ γράμματα τῶν ἐπιστολῶν.

Γιὰ τὸ παρόν ὁ ΠΑΛΗΑΝΘΡΩΠΟΣ βγαίνει τρεῖς φορὰς τὴν ἐβδομάς καὶ τυπώνεται σὲ 8—9 χιλιᾶδες φύλλα γιὰ κάθε φύλλο. Ἡ συνδρομὴ του εἶνε γιὰ τὴν Ἑλλάδα δραχ. 10 τὸ χρόνο, καὶ γιὰ τὰ ὄξω τῆς Ἑλλάδος 12. Κανένας δὲν εἶνε δεχτὸς γιὰ συνδρομητὴς ἂν δὲν στείλῃ πρῶτα τὸν παρῶ. Ὅσα ἀποβλέπουν σὲ γυναῖκες, ὅσα εἶνε ἀτομικὰ καθὼς καὶ διατριβαῖς δὲν εἶνε δεχταῖς. Γιὰ κάθε γωστομοίησι ληρώνεται ἡ ἀνάδα πενήντα λεπτά, τὴ κάθε φορᾶ.

ΣΟΥΤΣΟΣ

Εἶμαι ὑπὲρ τοῦ Σούτσου.

Καὶ ἀμέσως σὰς δίνω τὸν λόγο τοῦ γιὰτί καὶ διότι.

Διότι ἔχει δημοτικὸ χαρακτῆρα καὶ δὲν εἶναι ψωροῦπερῆφανος, καὶ κάθε δημότης μπορεῖ νὰ τοῦ μιλήσῃ χωρὶς πολυλαῖς τσιριτσάντζουλες, ὁ δὲ μαλακὸς τρόπος σ' ἓνα ὅποιον δήποτε ἀρχοντα ἐξουσίας, εἶναι ἓνα ἀπὸ τὰ σπουδαιότατα προσόντα.

Ἐχει τὸν χαρακτῆρα τοῦ Κομμουντούρου. Μὲ τὸν χαμαλὴ χαμᾶλης καὶ μὲ τὸν μεγάλου μεγάλου. Ἡ πέρτα του δὲν εἶνε κλειστή, οὔτε ἀκούει ὁ δημότης ἀπὸ τὸν θυρωρὸ του :

— Δὲν ἔχει καιρὸ τὸ ἀφεντικὸ, πέρασε ἄλλη μέρα.

Ἴσα ἴσα τὸ σπῆτι τοῦ κάθε ἀρχοντα πρέπει νὰ ἦναι ἐλευθερὴ Κέρκυρα γιὰ ν' ἀκούῃ κάθε ὥρα καὶ στιγμὴ τὰ παράπονα τοῦ κάθε ἐνός, τὸ δὲ σαλόνι τοῦ Μελά, μ' ὄλη τὴ καλὴ καρδιὰ πῶχει, καὶ τοῦ ὁποίου εἶναι σήμερὰ ἡ πέρτες ὀλάνυχτες θὰ κλείσῃ μεθαύριο, θὰ γίνῃ εἰς τὸν χαμαλὴ Λαὸ ἡ πόρτα τοῦχο.

Ἐκεῖνο τὸν ἄνθρωπο ποῦ βλέπετε σὲ ὥρα ἀνάγκης νὰ σὰς λέῃ **παιδιά μου**, ἐκεῖνος νὰ ξέρετε, ὅτι ὅταν πλέον θὰ περάσῃ ἡ ὥρα τῆς ἀνάγκης θὰ σὰς πῇ **οὔστ**.

Διότι κανεὶς δὲν μπορεῖ ν' ἀρνηθῇ, ὅτι ὁ Σούτσος, εἶδειξε καλὴ ἐπιθυμίαν νὰ κἀνῃ ὅ,τι μποροῦσε, ἀλλὰ ἐσκόνταυτε στὴ κακὴ θέλησιν τοῦ δημοτικοῦ συμβούλιου. Εἶχε μιὰ λυσσαμένη ἀντιπολίτεψιν ἐναντίον του ἡ ὁποία τοῦδενε τὰ χέρια του πιστάγκωνα.

Ὅταν ἤμουνα συνεργάτης στὸ Τηλέγραφο στῆς καλαῖς του μέραις, ὅλα τὰ μυστικισυμβούλια τῶν δημοτικῶν συμβούλων γινότανε στὸ σαλόνι τοῦ Σιβιτανιδῆ κ' ἐκεῖ μέσα συζητούσανε ὅλαις τῆς κατεργαριαῖς μὲ τῆς ὁποιαῖς μποροῦσαν νὰ πολεμήσουν κάθε καλὴ πράξιν τοῦ δήμαρχου.

Καὶ αὐτὴ τὴν ἀλήθειαν ὁ φίλος μου Σιβιτανιδῆς μ' ὅλαις τῆς 4 χιλιάδες ποῦ λὲν ἡ κακαῖς γλώσσαις πῶς πῆρε ἀπὸ τὸν Μελά γιὰ νὰ πᾶν στὴ Καλαμπάκα δὲν μπορεῖ νὰ τὴν ἀρνηθῇ.

Αὐτὸ τὸ συμβούλιον δὲν μπορεῖτε οὔτε σεῖς ν' ἀρνηθῆτε ὅτι πολλὰκις φορὰς τὸν ἔκανε ρεζίλι καὶ γιὰ τὰ τιποτένια πράγματα. Ὅταν ξόδεψε δυὸ τρεῖς χιλιάδες δραχμαῖς γιὰ νὰ κἀνῃ μὲ ψωριφωταψία στὴν ὑποδοχὴ τοῦ βασιλέα, τὸ δημοῦ

τικὸ συμβούλιο τοῦ ἀρνῆθης τῆ πίστωσι, καὶ ταῖς πλήρωσι ἀπὸ τῆ τσέπη του σὰν ακασμένοι;

Εἶμαι ἐναντίος τῶν βασιλεΐδων, οἱ ὁποῖοι τρέφονται καὶ παχύνονται ἀπὸ τὸν ἰδρωτὰ τοῦ χαμάλη Λαοῦ, ἀλλὰ, ἐν ὅσῳ ὑπάρχει βασιλεῦς τὴν Ἑλλάδα πρέπει ὄχι μόνον νὰ τὸν σεβώμαστε, ἀλλὰ νὰ δείχνωμε, ἅς ἦναι καὶ μὲ ψευτοπειδεΐξεις ὅτι τὸν ἀγαποῦμε καὶ λιγουλάκι, πρέπει νὰ τοῦ βγαζῶμε τὸ καπέλο ὅταν περᾶ, καὶ ἅς λέμε κι' ἀπὸ μέσα μας — Πότε θὰ φύγῃς κι' σὺ. Γι' αὐτὸ τὸ δημοτικὸ συμβούλιο δὲν ἔπρεπε νὰ προσβάλλῃ στὸ μούτρο τοῦ δήμαρχου τὸν βασιλέα, ἀρνούμενο νὰ ψηφίσῃ λίγαις ψωροδραχμαῖς γιὰ τὴν ὑποδοχῆ του.

Δεῦτε εἰς τὴν ἀσθένεια τοῦ κοιλιακοῦ τύπου, ποῦ φώναζα καὶ ἐγὼ καὶ ὅλος ὁ κόσμος ἐναντίον του, καθόλου δὲν ἐφταίγει ὁ ἄνθρωπος. Κι' νὰ γιὰτί.

Τὸ ὕδραγωγεῖο τὸ πρωτοανακάλυψε ὁ Κυριακός, ὁ δὲ Σουτσοῦς τίποτα ἄλλο δὲν ἔκανε παρὰ νὰ ἐξακολουθήσῃ καὶ ἐξακολούθησῃ νὰ τὸ ξεκαθαρίζῃ ἀπὸ καὶ πέρα ποῦ τὸ ἄφησε ὁ Κυριακός, πράγμα τὸ ὅποιο θὰ ἔκανε καὶ ὁ ἴδιος Κυριακός ἂν ἔμεινε καὶ ἔτσι πολλαπλασιάσε τὰ νερά καὶ βλέπομε σήμερα ὅλη τὴν Ἀθῆνα γεμάτη ἀπὸ βρύσες ἢ ὁποῖαις ὀλημερῆς καὶ ὀλονυχτῆς τρέχουν, διότι ἀπὸ τῆ μεγάλη καλοσύνη μας χαλάσαμε ὅλας τῆς βρύσας καὶ τρέχουν τὰ νερά χαμένα καὶ πλημμυρίζουν οἱ δρόμοι.

Λέμε ὅτι μᾶς ἔφερε τὸν τύπο μὲ τὰ νερά τοῦ Κεφαλαριοῦ. Παραδεχτέον. Ἀλλὰ δὲν μοῦ λέτε, ὑπ' αὐτὸ τὸ Κεφαλαρίο τὸ βρωμερὸ, ὅπως λέγουμε τότε, πῶς ἔπιαν τὸσα χρόνια οἱ χωριάτες καὶ δὲν τοὺς ἔπιανε κοιλικὸς τύπος; Τί παρᾶξενο νὰ πῆτε, ὅτι τῶν χωριωτῶν ἡ κοιλιὰ εἶναι βωδινὴ καὶ ἡ δικὴ μας τῶν Ἀθηναίων ἐξευγενισμένη, χρυσογαδουρικὴ.

Ἄν ἦναι ἔτσι, ἂν σκέπτεστε ἔτσι, σίμνημι, ἤγουν σὰς συμφωνῶ μὲ τὰ ζουρλά μας κεφάλια, καὶ ὄχι μόνον σ' αὐτὸ συμφωνῶ, ἀλλὰ καὶ σὲ μιὰ ἄλλη πιὸ κακοήθεια τοῦ δήμαρχου, ὅτι αὐτὸς φταίει διότι τὰ πετούμενα πουλιὰ μᾶς κοτσελοῦν ἀπὸ τὸν ἀέρα χωρὶς νὰ ξερώμε ἀπὸ ποῦ μᾶς ἔρχονται ἢ κοιουσοῦναι. Ὁ Δῆμαρχος ἄρα τῆς κάνει, αὐτὸς ἔδανε τὰ πουλιὰ νὰ μᾶς κοτσελοῦν. Μαῦρο λοιπὸν στὸν Σουτσο.

Δεῦτε λένε ὅτι ξόδεψε χιλιάδες ἑκατοντάδες δραχμαῖς γιὰ τὴν ἀγορὰ καὶ ὅτι τὴν κατασκεύασε σὰν τὴν τύφλα μέσα στὰ μάτια του καὶ γάλασε. Τὰ θεμέλια τῆς ἀγορᾶς τὰ βοήκε καθὼς καὶ τοὺς τοίχους ἀπὸ τὸν Κυριακὸ, ὅταν δὲ τὰ θεμέλια ἦτανε κακὰ φτιασμένα ὡς καθὼς καὶ οἱ τοῖχοι: τί σὰς φταίει ὁ ἄλλος ποῦ ἐξακολούθησε τὴν ἐργασία ἀπάνω σ' ὅτι βροῖκε;

Εἶναι ἀλήθεια ὅτι ὁ Κυριακός μοῦ εἶπε, ὅτι στὴν ἀγορὰ εἶχε σκοπὸ νὰ βάνῃ ξύλινας ταβανισαῖς, τῆς ὁποῖαις σήκωνε τὸ χέρι καὶ ὅτι ὡς προσωρινὴ ἀγορὰ τὴν ἔγκριναν καὶ οἱ εὐρωπαῖοι ἀρχιτέκτονες, στοὺς ὁποίους εἶχε στείλῃ τὰ σχέδια, ἀλλὰ δὲν μᾶς λέτε τί θὰ πῆ προσωρινὴ ἀγορὰ γιὰ τὴν ὁποῖα ἐπρόκειτο νὰ ξοδευτοῦν 150 χιλιάδες δραχμαῖς;

Εἶναι τόσο πλούσιος ὁ δῆμὸς μᾶς ὥστε νὰ ξοδεύῃ γιὰ πρόσκαιρες παράγκες 150 χιλιάδες δραχμαῖς γιὰ νὰ ξοδέψῃ ὕστερα ἀπὸ πέντε δέκα χρόνια δεκαπλασία καὶ φτιασῇ νέαις; Καὶ γιὰτί ἔνα τόσο σπουδαῖο χέρι, ὅπως ἦναι ἡ ἀγορὰ νὰ μὴ ξοδευτοῦν μιὰ καὶ καλὴ ἢ χρειαζόμενες χιλιάδες καὶ ν' ἀπολήθῃ ἢ πρωτεύουσα ἓνα στέρεο πράγμα;

Τέτοιο δὲ στέρεο πράγμα θέλησε νὰ φτιασῇ ὁ Σουτσοῦς καὶ βροῖκε τὸν μετὰ του, καὶ ἀκουσε τὰ σκολιανὰ του. Κάνε δηλαδή τὸ καλὸ νὰ βρῆς τὸ μετὰ σου.

Δεῦτε ἐνῷ φωνάζουν ὅτι δὲν ἐπιμελήθηκα νὰ φτιασῇ τοὺς δρόμους, ἀπεναντίας τοῦ; ἔφτιασε καλλίτερα ἀπὸ τοὺς ἄλλους. Ρίχνει χαλίκι, ὅπως ἔριχναν καὶ οἱ ἄλλοι καὶ παραοιάω του καταβρέχει καὶ τὰ μεσάνυχτα.

Τί θέλαμε νὰ τοὺς παλουκώσῃ ὅπως μᾶς ὑπόσχεται ὁ Μελάς; Ἄ μὲ τί παράδες; Νὰ τοὺς πλακοστρώσῃ; Ἄμ ποῦ παράδες; Νὰ κἀνῃ ἑκατομύρια δάνεια; Ἄμ ἐσεῖς φωνάζετε ἐναντίον τῶν δανείων.

Μᾶς ὑπόσχεται ὁ Μελάς νὰ κἀνῃ νέαις ἐκκλησίαις καὶ ἰδίως στὴ Νεάπολι ποῦ δὲν ὑπάρχει παρὰ μόνον μιὰ. Καλὰ τὰ λόγια, ἀλλὰ μὲ τὰ λόγια φτιαίνονται κάστρα; Φτιαίνονται ἐκκλησίαις μὲ δέκα καὶ εἴκοσι χιλιάδες δραχμαῖς; Ὅχι. Νὰ ὁ ἄγιος Κωνσταντῖνος, πόσα χρόνια τὸν πολемоῦν καὶ μὲ τόσαις χιλιάδες ἀφιερώματα.

Θέλατε νὰ μᾶς φτιασῇ παράγκες γιὰ ἐκκλησίαις; Ἀὐτὸς μᾶς νοικιάζει καὶ ἓνα δυὸ σπίτια καὶ τὰ κάνει ἐκκλησίαις μέσα στὰ ὅποια θὰ ἤμαστε καὶ πιὸ σίγουροι.

Με τὸν ἀγέρα δὲν βάρφουν αὐγά. Μὲ χωρὶς παράδες δὲν κἀνουν κτίρια.

Δίτσι, καὶ ἐδῶ προσέξετε γιὰτί εἶναι τὸ σπουδαιότερο ζήτημα, τὸν κατηγοροῦν ὅτι πῶς διόλου δὲν αὐξῆσε αὐτὸς τοὺς προσόδους τοῦ δήμου, ἐπειδὴ τῆς αὐξῆσαν μοναχῆς τους ἔνεκα τῆς αὐξήτης τοῦ πληθυσμοῦ τῶν κατοίκων καὶ τῆς πολυτελείας καὶ τοῦ ἐμπορίου, διότι, ὡς καθὼς λέει ἡ Στάθ τὸ τελώνειον τοῦ Περαῖα εἰσπραττε τὸ 1859, 600 χιλιάδες δραχμαῖς καὶ τὴν εἰσπράττει ἐννιά μιλιοῦνια, ἐνῷ οὐλοὶς ἢ τελωνιακῆς εἰσπραξῆς τὸν καιρὸ ἐκεῖνο οὐλοὶς τοῦ βασιλείου μόλις συμποσοῦτανε σὲ τρία μιλιοῦνια!

Πᾶσι καλὰ. Μ' αὐτὸ θέλουν νὰ ποῦν, ὅτι ὄχι ὁ Σουτσοῦς ἀλλὰ ὁ δῆμος αὐξῆσε τοὺς προσόδους.

Ποὺ καλὰ. Δὲν μᾶς λέν ὁμοῦ πῶσο πληθυσμὸ εἶχε τότε ὁ Περαῖας καὶ πῶσο σήμερα; Δὲν μᾶς λέν πῶσο βιομηχανικὰ κατεστήματα εἶχε τότε καὶ πῶσο σήμερα;

Ἄν εἰσπραξῆ τὸ τελώνειον τοῦ Περαῖα ἐννιά μιλιοῦνια τελωνιακῆς εἰσπραξῆς, ρωτοῦνε καὶ πόσα ἀπὸ τὰ ἐμπορεύματα αὐτὰ ἔμειναν στὸ Περαῖα καὶ πόσων μιλιοῦνιῶν μηχανῆς, ἐμπορεύματα καὶ τὰ λοιπὰ τελωνίστηκαν στὸ Περαῖα καὶ ἔμειναν καὶ ἡ ἐστᾶλθησαν ἀπὸ τοὺς ἐμπόρους στῆς ἐπαρχίαις καὶ ἐξωτερικῇ;

Ὅταν θέλουν νὰ μᾶς ἐξελέγξουν πρέπει νὰ μᾶς ἐξελέγξουν μὲ στοργυλοῦς ἀριθμοῦς καὶ νὰ μᾶς ποῦν τόσαις χιλιάδες ἐμπορεύματα ἦσαν στὴν Ἀθῆνα καὶ τόσαις στὸ Περαῖα καὶ τότε λογαριαζόμεστε, λογαριαζόμεστε, λέω τότες, διότι θ' ἀποδειχτῇ ὅτι ἡ περισσότερος τελωνιακῆς εἰσπραξῆς, ἔμειναν στὸ Περαῖα, εἶναι λοιπὸν τιμὴ τῆς δημαρχίας τῶν Ἀθηναίων, ὅτι κατώρθισε νὰ τριπλασιασῇ τὸν ἴδιο χρόνον ποῦ παρέλαβε τὴν δημαρχία ὁ Σουτσοῦς τὰς προσόδους.

Ἐπειτὰ ποῖς ἀπὸ μᾶς εἶνε τόσο ἄτιμος ὥστε νὰ τολμήσῃ νὰ πῆ ὅτι ὁ Σουτσοῦς εἶναι κλέφτης, — ἀφοῦ ὅλοι ὁμολογῶμε ὅτι εἶναι τίμιος;

Ὅτε ὁ Φρεαρίτης, ὅτε ὁ Νταλέκος, ὅτε ὁ Καλλιφρονᾶς καταδέχετε νὰ κατηγορήσῃ γιὰ κλεψᾶ τὸν δήμαρχο, ποῖς λοιπὸν τὸν κατηγορεῖ;

Ὁ Μελάς, ἀλλ' ὄχι πάλι ὁ Μελάς ἀλλὰ ὁ Κυριακός, στὸν ὅποιο τυρλοῦ ὄργανο εἶνε ὁ Μελάς νομίζοντες ὅτι ὁ Κυριακός τὰ ξέρει ὅλα, ὁ Κυριακός ὁποῖος δὲν χωνεύει τὸν Σουτσο γιὰτί γιὰ μιὰ ἡμέρα τοῦ ἀρπαξῆ τὴν δημαρχία, ὅπως τὴν ἀρπαξῆ αὐτὸς ἀπὸ τὸν Σουτσο στὸν ὅποιο ἦσαν ἓνας γραφιαῖς καὶ τὸν ἔρχε με παμπesia.

Εἶπαμε χιλιάδες φορές ὅτι κἀθε δημοσίου ἀρχοντα ὁ βίος του — δηλαδή πῶς ζοῦσε καὶ πῶς ζῆ — εἶνε ὑπὸ τῆν ἐξέλεξι καθε πολίτη, γιὰτί μὲ τὴν διαγωγῆ τῶν ἀρχόντων του συμμορφώνεται καὶ ὁ Λαός.

Κάρτα πιάγκα λοιπὸν, Κυριακὲ, τὰ τερτέρια μας.

Πρὶν γίνης δήμαρχος τί εἶσουνα;

Ἡ κακὴς γλωσσας λένε πῶς ἐκλερτες τὰ φιλιζάνια ἀπὸ τὸ Βυζάντιο γιὰτί δὲν εἶχες νὰ πληρώσης τὸ καφέ σου.

Φέμματα; Ἄν πῆς σὺ πῶς εἶνε φέμματα ὑπάρχουν χιλιάδες στόματα καὶ λέν πῶς εἶνε ἀλήθεια.

Τότες δὲν εἶχες νὰ φορέσης βρακὶ στὸ κωλό σου, σὰν καὶ μὲνα καὶ τὴν μᾶς ἔχεις σπίτιν καὶ παρασπίτια. Ποῦ τῆς βρῖκες τόσαις χιλιάδες; Ἄπὸ τοὺς μιστοῦς σου; Ὅχι. Ἐκλετες λοιπὸν.

Καὶ ὅτι εἶσαι κλέφτης, τοῦτ' ἔστι καλπονοθευτῆς θὰ τὸ ἀποδείξουν τὰ μαῦρα ποῦ θὰ φάξμεθαῦριο, τότε θάρηθ ὁ Λαός νὰ φωνάζῃ ἀπὸ κάτω ἀπὸ τὸ σπῆτι σου κεῖνο ποῦ ξέρει.

Θρίαμβος. Ἐνας γέρος φουστανελάς μοῦ ἔλεγε τῆς προαλλαις—ἀπὸ δῶ καὶ κάμποσους μῆνους—μέσα στὸ μπακαλικο τοῦ Βαρθάκειου ἐνώπιον πολλῶν ἀνθρώπων καὶ τῶν καταστηματαρχῶν καὶ τοῦ Πηγαδιώτου, ὅτι στὸ καιρὸ τῆς χολέρας, σὺ ἔφερες τὴ χολέρα στὴν Ἀθῆνα, γιὰτί πῆγες καὶ ἔκλεψες ἀπὸ τὸ Φαληρέα τὰ ζῆλα ποῦ εἶχαν γιὰ τοὺς χολεριασμένους τῆς παράγκες φτιασμένες καὶ ἐφτιασες τὸ σπῆτι σου.

Τ' ἀκούς κουμπάρε μου; Τ' ἀκούω νὰ λές

Κάτω τὰ τερτέρια, κύριε, ποῦ τῆς βρῖκες τῆς χιλιάδες κ' ἔκανες τὰ σπῆτια ἀφοῦ δὲν εἶχες μιὰ δεκάρα νὰ πληρώσης τὸν καφέ σου;

Θὰ μᾶς πῆς καὶ μᾶς φταίεις σὺ, ἀφοῦ ἄλλοι τρώγονται γιὰ δῆμαρχοι;

Ναὶ σὺ τὰ φταίεις ὅλα, γιὰτί σὺ γιὰ ἓνα πείσμα πῆρες τὸν Μελά στὸ λαιμὸ σου καὶ τὸν καταστρέψες τὸν ἄνθρωπο καὶ τοῦφραγες τῆς χιλιάδες, ὡς ὁ Λαός λέγει, φαντάσου πλὴν σὲ ποιά ὑπόληψι σῆχει ὁ Λαός ποῦ καὶ αὐτοὶ οἱ φίλοι τοῦ Μελά φανερά λέν πῶς θὰ σοῦ μουντζουρώσουν.

Τοῦ Μελά λοιπὸν μαῦρο, συμπολίταις, ἀφοῦ ὁμοῦ τοῦ ταμπισῶμε καὶ τίποτα.

Καὶ τὸν παρὰ καὶ μαῦρο.

Ἐπειδὴ τῆς δὲ καὶ ἔστω μὲ τὸ νὰ διαδόθηκε ὅτι ἐνεργούνται ἀνακρίσεις γιὰ τῆς δωροδοκίας τοῦ Μελά ἀπὸ τὸν εἰσαγγελέα κατὰθέτω καὶ γὼ δημόσια ἐνώπιον τοῦ εἰσαγγελέα τὰδε λέγει ὁ Γιάννης ὁ Βερεβέρης ὁ ἐπιλεγόμενος «Παληάνθρωπος»:

Πρῶτον Γράφει κύριε ἀνακριτῆ, ὅτι ὁ ἐντιμος κύριος ἀξιότιμος Μελάς ἀποπειρήθηκε νὰ μὲ δωροδοκῆσῃ καὶ τοιουτοτρόπως.

Πρῶτον δεῦτερον. Μὲ προσκάλεσε στὸ σπῆτι μου διὰ τοῦ ἐντιμου φίλου μου κ. Σουρῆ καὶ μοῦ ὠμίλησε ἐνώπιον ἄλλων καὶ τοῦ κ. Μεταξᾶ περὶ ἀέρος καὶ ὕδατων Κεφαλαριοῦ καὶ περὶ παλουκώματος τῶν δρόμων καὶ ὅτι ἡ Ἀθῆνα εἶναι ἔρημος Ζαχαράς, καὶ ὅτι ἂν ἐβρῆ αὐτὸς δήμαρχος θὰ τὴν κἀνῃ παράδεισο, καὶ ὅτι αὐτὸς δὲν εἶναι χρυσογαδάρως, ὡς ὁ ἀδερφός του, ἀλλὰ ἄνθρωπος ποῦ ἀπόχρησε τὴν λίγη ἢ μεγάλη περιουσία του μὲ τοὺς κόπους του, καὶ ὅτι ἡ πόρτα τοῦ σπιτιοῦ του σὲ κἀνένα φτωγὸ δὲν ἔμεινε ποτὲ κλειστὴ τὸ ὅποιο κἀνεὶς δὲν μπορεῖ νὰρνηθῇ ἔχτος ἂν ἦναι ἄτιμος. Καὶ εἶμαι μάρτυρας κ' ἐγὼ ὅτι ἐξόδεψα ἀπὸ τὴ σακκούλα του τῶσαις δραχμαῖς, ὅσαις ἀποδείξεις ἔχει στὰ χεῖρα του ποῦ τοῦ ἔστειλε μὲ μέσο τῶν ἐντιμῶν πολιτῶν Γ. Φύτιζα, Τρίμη, Ι. Νάκη, Β. Σαββα καὶ Δημοτριᾶδη καὶ τὰς ὁποῖαις δραχμαῖς ἔλαβα μὲ τὸν ἐντιμον συμπολίτη μας κύρ Μίσιο.

Ὅτι δευτέρω φορὰ ἀποπειρήθηκε νὰ μὲ δωροδοκῆσῃ εἰς τὸ σπῆτι τοῦ κυρίου καὶ ἐντιμου φίλου μου κύρ κυρίου Σουρῆ καὶ γὼ ἔκανα πῶς δὲν τὸν καταλαβαίνω, τοῦ ζήτησα ὁμοῦ νὰ μοῦ ἀγοράσῃ ἓνα σπῆτι 13 χιλιάδων δραχμῶν, καὶ τὸ ὅποιο ἀγόρασε τότε ὁ κύριος Τρίμη, καὶ δὲν μοῦ ἀρνῆθη, ἀλλὰ μοῦ εἶπε νὰ τῆγοράσω καὶ τὸ ἐνεχυριάσω στὴ πιστωτικὴ τράπεζα, δηλαδή μοῦδινε σπῆτι μὲ ἐνέχυρο ὅλο, ἀπὸ τὸ ὅποιο θὰ μὲ πέταγες μὲ τῆς σεβρῆς ὄξω ὅτι ὦρα ἦθελε.

Ὅτι, τρίτη συνέτηφι ἔγινε στὸ σπῆτι τοῦ ἐντιμου συνδρομητῆ μου κύρ κυρίου Σιμωνιδῆ μὲ μέσο τοῦ κλερτοκούρτελη καὶ ἐνοῦς ἄλλου φίλου μου, ὅπου ἀφοῦ ἀποσύρθηκαν οἱ ἄλλοι καὶ ἔβανε τὸ χέρι του στὴ τσέπη τοῦ πανταλονιοῦ του νὰ βγάῃ τᾶχα τὸ μαντύλι του, —δηλαδή πεντακοσάρια; ἐγὼ τοῦ εἶπα—Στόπ. Καὶ τὰ λεπτὰ ποῦ θὰ μοῦ δώσης θὰ τὰ πάρω, καὶ στὸν Μητροπολίτη θὰ τὰ δώσω καὶ ρεζίλη θὰ σὲ κἀνω.

Αὐτὰ τὰ ἔγραψε καὶ ὁ Κούρτελης ὁ κλέφτης σὲ μιὰ ἐφημερίδα ποῦ εὔγανε γιὰ μιὰ ἡμέρα. Γιὰ τὴν ἀλήθεια ποῦ εἶπε τὸν ἄνθρωπο τὸν εἰχαριστῶ:

Τελευταῖον, ὅτι εἰς τοὺς ἐντιμοὺς ἔμπορους καὶ φίλους μου κυρίου Κισκιλόπουλου καὶ Παπαδάκη, εἶπα ὅτι ἂν μοῦ δίνῃ 10 δέκα χιλιάδες δραχμαῖς ὁ Μελάς πᾶς μαζύ του, καὶ οἱ ἄνθρωποι ὑπεσχέθησαν νὰ κἀνουν τὸ κατὰ δύναμι, ἀλλὰ πρὶν προφτάσουν νὰ πᾶν στοῦ Μελά ἐγὼ τοὺς εἶχα τὴν ἰδια μέρα καλικατωρήσῃ καὶ ἔγραφα ἀπὸ κάτω ἀπὸ τῆς καλικατωρῆς τὰ ἐξῆς:

— Κύριε Μελά, ὁ Παληάνθρωπος γυρεύει δέκα χιλιάδες δραχμαῖς!

Τέλος πάντων, κύριε Εἰσαγγελέα, τὴν κατάθεσι μου τὴ δίνω δημοσίᾳ, ὅτι ὁ Μελάς ὁ μισοχρυσογαδάρως διαφθείρει τῶν ἀνθρώπων τὰς συνειδήσεις μὲ δωροδοκίας, ὅπως θέλησε μὲ πλάγιον τὸποιο νὰ διαφθείρῃ κ' ἐμέ.

Σὰς παρακαλῶ πολὺ λάβετε ὑπ' ὄψη καὶ τὴ μαρτυρία μου αὐτῆ, γιὰ τὴν ὅποια δὲν ἔχετε ἀνάγκη νὰ μὲ προσκαλέσετε νὰ μὲ ἀνακρίνατε γιὰτί τὰ ἴδια θὰ εἶς πῶ, ὡς πρὸς τὸν ἐντιμο κύριε Μελά χαρᾶχτηρίσετε τὸ ἐγκλημα του ὡς ἀποπειρα δωροδοκίας, ἂν θέλης, ἔχω κι' ἄλλους μαρτύρους, ἀλλὰ θαρρῶ πῶς εἶναι περιττὰ τὰ περιπέλον.

Ἴδου, συμπολίταις, τί ἄνθρωπος εἶναι κῆνος, ὁ καλὸς καὶ ἀγαθὸς ποῦ θέλει νὰ εἶς πάρη τὴ συνειδήσι σας μὲ ἓνα εἰκοσιοτάρικο.

Θὰ μοῦ πῆτε καὶ πῶς σὺ γυρεύεις 10 χιλιάδες δραχμαῖς; Ἄμ τί κουτὸς ἤμουν; Νὰ συλλογιστῆτε ὁμοῦ καὶ τί τοῦ εἶπα.

— Καὶ τὸν παρὰ θὰ σοῦ πᾶρω καὶ ρεζίλη θὰ σὲ κἀνω.

Καλὰ δὲν τοῦ εἶπα;

Ἄλλ' αὐτὸς πάλι ὁ μακαράς δὲν στάθηκε τόσο κουτὸς νὰ μοῦ δώσῃ τίποτα, ἀλλὰ ἔλεγε καὶ λέγει;

— Δὲ μπορῶ νὰ καταλάβω τί διακολᾶνθρωπος εἶναι αὐτὸς, τί θέλει, τί γυρεύει;

Νὰ στὸ πᾶ λοιπὸν ἐγὼ τί θέλω καὶ τί γυρεύω.

Ἐπειδὴ, κύριε Μελά, σὲ εἶς τοὺς χρυσογαδάρως ἐπεκράτησε ἡ ἰδέα, ὅτι μπορεῖτε μὲ λίγαις χιλιάδες δραχμαῖς νὰ δωροδοκῆτε τοὺς δημοσιογράφους. Σιδιτανιδιδες, Βαμπάδες, Παλουκογρονισίαις καὶ Ἐθνικὸν Φέμμα, μὰθε ἀπὸ ἐμὲ τὸν φτωχότερο τῶν πατσαβουρογράφων, ὅτι ὑπάρχουν μετὰξὺ τῶν δημοσιογράφων καὶ μερικοὶ τίμιοι, μ' ὅλον ὅτις σήμερα ἡ τιμὴ δὲν ἔχει πέρασι.

Πρέπει, εἶπα νὰ δικαιολογήσω τὸν ψῆφόν μου, γιὰτί ὑπερασπίζομαι τὸν Σουτσο. Ἐγὼ ψῆφον δὲν ἔχω στὴν Ἀθῆνα ἀλλὰ ὡς θρέμμα κι' ὄχι γέννημα τῆς Ἀθῆνας, στὴν ὅποια εἶχσα ὅσα χρόνια καὶ εἶμαι, ἔχω τὸ δικαίωμα νὰ φέρω τὴ γνώμη μου ὡς τελευταῖος πολίτης κ' ἐγὼ.

Ἐγὼ τὸν ψῆφόν μου θὰ πᾶω νὰ τὸν ρίξω στὰ Νέα Ψαρᾶ, ἀπὸ καὶ ποῦ κατάγονται ἡ μᾶνα μου καὶ ὁ παπὸς μου, διότι ἂν ὁ παπὸς μου δὲν ἔκανε τὴ μᾶνα μου δὲν θάκανε καὶ κᾶνῃ ἐμὲνα.

Ἐγὼ φεύγω καὶ εἶθε καὶ ποῦ θὰ ψηφοφορῶ νὰ μάθω ὅτι ἦ ὁ Σουτσοῦς ἢ ὁ Φρεαρίτης βγῆκε δήμαρχος.

Μὴ ξεχάσετε συμπολίτες καὶ τὸν Νταλέκο μας καὶ τὸν γυῖο τοῦ Καλλιφρονᾶ, ἂν δὲν βγοῦν δήμαρχοι τὸ ἐλάχιστο ἅς μὴν βγοῦν καὶ παραπονιμένοι.

Νὰ τοὺς τιμήσετε.

Καὶ τὸν Φρεαρίτη, πρῶτον πάντων.

Σουτσοῦ καὶ Φρεαρίτης.

Ἄς πολεμήσωμε σὰν παλληκάρια. ὄχι καὶ μὲ γροθιαῖ, ὁμοῦ γιὰτί ἀπὸ τέτοια δὲν σηκώνει ἡ ράχη μου. Ὅσο γιὰ μὲνα.

ΖΗΤΩ Ο ΣΟΥΤΣΟΣ ΚΑΙ ΦΡΕΑΡΙΤΗΣ.

Εἶπα

ὅτι κἀθε πολίτης πρέπει νὰ φανερώη τὸ φρόνημά του μὲ ποῖόν εἶναι, ἄλλοίωτικα κατὰ τοὺς νόμους τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων, τῶν προπαρὰπροπατέρων μας θεωρεῖται ἄτιμος!

Ἐπειδὴ τῆς λοιπὸν ἐγὼ δὲν θέλω νὰ ἦμαι τέτοιος, δη-
λῶνω τὸ φρόνημά μου καὶ λέω καθαρὰ καὶ ζέστερα ὅτι εἶμαι:
Σουτσιαστής.

Εἶναι λιγθυμισμένη ἀπὸ τόσα ἀνὰ δὲν βγῆ ὁ Σούτσος.

Τελευταία ὥρα Χθὲς εἰς τὰς 3 μετὰ μεσονύχτιον στὸ
σπίτι τοῦ κ. Φρεαρίτου εἶχαν σπουδαία συνέντεψι οἱ Μελά-
δες καὶ ἀπορασίστηκε οἱ Μελάδες νὰ ψηφίσουν τὸν Φρεαρίτη
καὶ οἱ Φρεαρίτες τὸν Μελά, αὔριο δὲ ὁ Μελάς στῆς δυὸ ἀπὸ
τὸ μεσημέρι θὰ μοιράζῃ δραχμαίς.

Θὰ πάω κ' ἐγώ.

Τῆς τέρᾳ πού τῶθηκαν οἱ διό τους πάει ὁ Σούτσος μας. —
Ἔχει ὁ Θεὸς, ἐγὼ θὰ τοῦ ρίξω τρεῖς ψήφους μὲ τὸ καλάθκι
ἄλλοσι' ἄσπρα.

Στὴ σημερινῇ Στοὰ ἐδημοσίεψε ὁ Μ. Μελάς μιὰ ἀνα-
φορὰ ἐναντίον τοῦ δημάρχου Σούτσου περὶ ἀέρος καὶ ὑδάτων,
ὅτι τάχα παρεμπαίνει στὴν ἐκλογή μὲ διάφορα μέσα καὶ μά-
λιστα μὲ ὀπλοφόρους.

Δὲν ξέρω τί μούτρα ἔχουν αὐτοὶ οἱ ὀπλοφόροι τοῦ Σούτσου,
ἀλλὰ ξέρομε ὅτι ἀπὸ τὸ σκλόμι τοῦ Μελά, τοῦ φιλάνθρωπου,
ὅτι ρίχτηκαν πιστολιαὶς ἐναντίον τοῦ Λαοῦ.

Αὐτὰ δὲν τὰ βλέπει ὁ Μελάς ;

Τῆς δωροδοκίας πού τοῦ γράφει στὴν Νέα Ἐφημερίς ἔ-
νας ἐντιμὸς πολίτης πού κάνει καὶ ἔκανε ὁ Μελάς αὐτὰ δὲν
τὰ βλέπει ;

Λέει ὅτι ὁ Σούτσος κάνει διαδηλώσεις καὶ διζερθείζει τὰ
πνεύματα ; Ἄμ' αὐτὸς τί ἔκανε σήμερον μὲ τὴ διαδήλωσί του ;

Δὲν μᾶς ἀφίνετε κάτω, χρυσογίδαροι πού θέλετε κοντὰ
στῆς δωροδοκίας σας καὶ νὰ μᾶς κοροϊδεύετε ; μᾶς πέρνετε
γιὰ κτήνη ἀλλὰ εἶσθαι σεῖς κτήνη.

Κομματάρχενα Σουτσιαστίνα τρέχει νὰ μαζέψῃ ψήφους.

Πάει νὰ τὸν ρίξῃ στὸν Σούτσο καὶ μὲ τὰ δυὸ τῆς χέρια.

Ἐρωλόγιον ἀργυροῦν μετὰ χρυσοῦς ἀλύσου ἀπωλέσθη φέρον
ἐπὶ τοῦ καλύμματος ἀρχικὰ στοιχεῖα Ο. Π. καὶ εἰς τὸ μεν-
ταλιὸν τὴν εἰκόνα τοῦ ἰδιοκτῆτου, ὃ εὐρὼν ἄς τὸ φέροι εἰς ἐμέ-
καὶ θὰ ἀνταμειφθῇ προσηκόντως. Ο. Πάγκαλος ἀνθυπολοχ-

Συλλογίζεται πού νὰ ρίξῃ τὸν ψήφο του.